

ingenting have for? Er det den Maade, den højtærede Justitsminister vil have, at Haandværkerne skulle arbejde paa? Det tyder ikke paa, at det er en god Haandværker, han har henvendt sig til, at den paagældende paatager sig at udføre for 1,400 Kr. Ekstraarbejde uden at forlange Ekstrabetaling. Saaledes vilde Entreprenøren sikkert heller ikke have stillet sig, hvis Sagen var forløben normalt. Hvis ingen havde blandet sig i denne Sag, kan jeg ikke tro, at Firmaet Oscar Køhler vilde have udført for 1,400 Kr. Ekstraarbejde, som ikke var forlangt i Konditionerne, men hvorom der senere fremkom Forlangende, uden at tage Betaling derfor. Og hvis det vilde gøre det, undrer det mig ikke, at Firmaet er gaaet fallit. Det maa et saadant Firma gøre, hvis det indlader sig paa den Slags Historier, medmindre det har forlangt alt for meget for det første Arbejde. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at det, at der ingen Efterregning er kommen, saa vist ikke geraader det Firma til Ære, som har haft Arbejdet til Udførelse.

En Ting er jeg glad ved, nemlig at der her er blevet Lejlighed til at undersøge en Sag til Bunds. Denne Sag er bleven undersøgt, ikke af Socialdemokrater, men af den højtærede Justitsministers egen nære Meningsfælle, og denne Mand fortæller nu her, at de Ankepunkter, der have været fremførte, ere korrekte fra Ende til anden. Men den 21. Oktober 1907, da der var fremkommet Kritik over Forholdene paa „Braaskovgaard“, stod den højtærede Justitsminister op og udtalte her i Tinget — jeg skal tillade mig at oplæse det med den ærede Formands Tilladelse —: „I alt Fald indtil for kort Tid siden var Arbejdet udført kontraktmæssigt og rettidigt. Om man nu kan blive ved dermed, skal jeg lade være usagt. Det kan godt være, at alt det Skriveri, der har været i Bladene, og alt det Taleri, der har været i Rigsdagen, kan indvirke saaledes paa det paagældende Aktieselskabs Forhold, at det nu vil have vanskeligt ved at overholde Tiden“. Det var under den store Kæde af Beviser, som den højtærede Justitsminister kørte frem med for at vise, hvor uvderhæftigt man var i sine Angreb paa ham: Alt er klappet og klart paa alle Omraader, her er et lille Afsnit deraf, det passer aldeles ikke. Men hvad der nu er konstateret, er ikke Rigtigheden af, hvad den højtærede Justitsminister sagde, at siden den 21. Oktober er det gaaet galt, for da begyndte vi at tale om det, og

heller ikke, at siden den 1. August er det blevet galt, for da begyndte vi at skrive om det, men at det var galt den 21. Oktober, da den højtærede Justitsminister stod op og erklærede, at Forholdet i et og alt var, som det skulde være. Da var det galt, da var alt det passeret, som nu kritiseres.

Jeg vil derfor sige, at naar den højtærede Justitsminister taler om Vederhæftighed, naar han siger, at man, naar man staar op her i Folketinget, skal vide, hvad man siger, skulde den højtærede Justitsminister ogsaa undersøge en saadan Sag, før han staar op og fortæller, at det er os andre, der fremføre urigtige Ting. Det er den højtærede Justitsministers egen Meningsfælle, der i dette Tilfælde er kommen frem og siger: Den Kritik, der blev rettet mod „Braaskovgaard“, er berettiget, der er tilsidesat et Hensyn til Egnens Haandværkere, og vi maa derfor betale nogle Penge. Det Hensyn, der var tilsidesat, hvad Egnens Haandværkere angaar, vidste den højtærede Justitsminister Besked med, fordi Overværgeraadets Formand havde gjort ham bekendt med de Forhandlinger, han havde ført med Egnens Haandværkere. Naar der nu skal udbetales en Erstatning til dem, er det, fordi den højtærede Justitsminister har tilsidesat et berettiget Hensyn til Egnens Haandværkere og har ladet en af sine gode Bekendte og Venner udføre et Arbejde, uden at den paagældende har udført det kontraktmæssigt, og uden at han har udført det rettidigt. Det var de eneste Grunde, den højtærede Minister havde at anføre for, at han havde ladet ham udføre dette Arbejde. Og naar der ingen Efterregning er kommet, viser det, at dette Firma maa have en ganske mærkelig Forretningsførelse, idet det paatager sig at udføre Arbejde for 1,400 Kr. uden at tage Ekstrabetaling derfor.

Jeg vil derfor gerne have, at vi skulle forstaa, hvad det i denne Sag drejer sig om. Det er ikke de Brædder i Taget, som skulde have kostet 160 Kr., eller de Gulvbrædder, som skulde have kostet 70—80 Kr. mere, der er det centrale i denne Sag, men det er Spørgsmaalet om, hvorledes den højtærede Justitsminister, naar han faar fri Hænder, naar Finansudvalget viser ham Tillid, da bruger denne Tillid, om han bruger den saaledes, at Statskassen i alle Maader kan være tjent dermed, eller om det er saadan, at det er Venner og nære paarørende, der have nogen Interesse i, at den højtærede Justitsminister faar en saadan Tilladelse. Den-